

Ese

Eelotsusetaotlus — Rechtbank Amsterdam — ELTL artikli 45, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. oktoobri 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 1612/68 töötajate liikumisvabaduse kohta ühenduse piires (EÜT L 257, lk 2) artikli 7 lõike 2, nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende pereliikmete suhtes (EÜT 1997, L 28, lk 1; ELT eriväljaanne 05/03, lk 3) artikli 71 ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määrus (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72) artikli 65 ja artikli 87 lõike 8 tõlgendamine — Täielikult töötu võõrtöötaja — Õigus hüvitiste elukohaliikmesriigis — Töötaja, kellel on liikmesriigis, kus ta viimati töötas, säilinud perekondlikud ja kutsealased sidemed ja kellel on selles liikmesriigis parimad väljavaated uuesti tööd leida — Liikmesriik, kes keeldub oma siseriikliku õiguse alusel ja üksnes seetõttu, et isik elab teises liikmesriigis, sellele töötajale andmast töötushüvitist

Resolutsioon

1. Pärast Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 988/2009, jõustumist ei tohiks selle määruse artikli 65 sätteid tõlgendada lähtuvalt Euroopa Kohtu 12. juuni 1986. aasta otsusest kohtuasjas 1/85: *Miethe*. Seoses täielikult töötu piirialatöötajaga, kes on säilitanud liikmesriigiga, kus ta viimati töötas, sellised tihedad isiklikud ja tööalased sidemed, et tal on just selles riigis parimad väljavaated tööle naasta, tuleb seda artiklit 65 mõista nii, et selline töötaja võib teha ennast täiendavalt nimetatud riigi tööhõiveametile kättesaadavaks, kuid mitte selleks, et saada viimasel töötushüvitist, vaid üksnes eesmärgiga saada teenuseid seal uue töökoha leidmiseks.
2. Töötajate vaba liikumist käsitlevaid eeskirju, eelkõige neid, mis sisalduvad ELTL artiklis 45, tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus, kui viimase töökoha liikmesriik keeldub siseriikliku õiguse alusel andmast täielikult töötule piirialatöötajale, kellel on selles liikmesriigis parimad väljavaated uuesti tööd leida, töötushüvitist põhjendusel, et see töötaja ei ela tema territooriumil, tingimusel et kooskõlas määruse nr 883/2004, muudetud määrusega nr 988/2009, artikli 65 sätetega on kohaldatavateks õigusaktideks elukohajärgse liikmesriigi õigusaktid.
3. Määruse nr 883/2004, muudetud määrusega nr 988/2009, artikli 87 lõike 8 sätteid tuleb kohaldada täielikult töötute piirialatöötajate suhtes, kes neid sidemeid arvesse võttes, mille nad on oma viimase töökoha liikmesriigiga säilitanud, saavad kooskõlas nõukogu 14. juuni 1971. aasta määruse (EMÜ) nr 1408/71 sotsiaalkindlustusskeemide kohaldamise kohta ühenduse piires liikuvate töötajate, füüsilisest isikust ettevõtjate ja nende

pereliikmete suhtes, selle nõukogu 2. detsembri 1996. aasta määrusega (EÜ) nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrusega (EÜ) nr 592/2008, artikliga 71 selle liikmesriigi õigusaktide alusel töötushüvitisi selles liikmesriigis.

4. Mõistet „muutumatu olukord“ määruse nr 883/2004, muudetud määrusega nr 988/2009, artikli 87 lõike 8 tähenduses tuleb hinnata siseriiklikest sotsiaalkindlustusalastest õigusaktidest lähtuvalt. Siseriikliku kohtu ülesanne on kontrollida, kas sellised töötajad nagu M. A. Peeters ja J. G. J. Arnold vastavad nendes õigusaktides ette nähtud nõuetele, et taotleda kooskõlas määruse nr 1408/71, selle määrusega nr 118/97 muudetud ja ajakohastatud redaktsioonis, muudetud määrusega nr 592/2008, artikliga 71 nimetatud õigusaktide alusel makstud töötushüvitise maksmise taastumist.

(¹) ELT C 355, 3.12.2011.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 11. aprilli 2013. aasta otsus (Landgericht Hamburg — Saksamaa eelotsusetaotlus) — Novartis Pharma GmbH versus Apozyt GmbH

(Kohtuasi C-535/11) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EÜ) nr 726/2004 — Inimtervisiooni kasutatavad ravimid — Loamenetlus — Loanõue — Mõiste „ravimid, mis on „arendatud“ selle määruse lisa punktis I nimetatud biotehnoloogilistest protsessidest ühel viisil” — Ümberpakendamistoiming — Süstelahus, mida müüakse ühekordselt kasutatavates vialides, mis sisaldavad tegelikult ravi eesmärgil kasutatavast rohkem ravimilahust — Nende vialide sisu, millest üks osa pannakse arsti välja kirjutatud ravimiresepti alusel, ravimit muutmata, väljakirjutatud doosile vastavatesse eeltäitesüstaldesse)

(2013/C 156/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Hamburg

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Novartis Pharma GmbH

Kostja: Apozyt GmbH

Ese

Eelotsusetaotlus — Landgericht Hamburg — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet (ELT L 136, lk 1; ELT eriväljaanne 13/34, lk 229) lisa tõlgendamise — Lisa punktis 1 kasutatud mõiste „hergestellt” (eesti keeles „arendatud”) ulatus — Küsimus, kas sellega on hõlmatud ka vedela ravimi ümbervalamine originaalpakendist ühekordseks kasutamiseks mõeldud süstaldesse

Resolutsioon

Niisuguste toimingute tegemiseks, nagu on kõne all põhikohtuasjas, ei ole osas, milles nende tulemusel ei muudeta kõnesolevat ravimprodukti ja milles need tehakse üksnes neid ette kirjutavate individuaalsete retseptide alusel — seda tuleb kontrollida siseriiklikul kohtul — vaja saada müügiluba Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta määruse (EÜ) nr 726/2004, milles sätestatakse ühenduse kord inim- ja veterinaarravimite lubade andmise ja järelevalve kohta ning millega asutatakse Euroopa ravimiamet artikli 3 lõike 1 alusel, ent need toimingud jäävad igal juhul reguleerituks Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiivi 2001/83/EÜ, inimtervishoiu kasutatavate ravimite käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta, sätetega.

(¹) ELT C 13, 14.1.2012.

Euroopa Kohtu (ühesjas koda) 21. märtsi 2013. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-613/11) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Riigiabi — Itaalia Vabariigi toetused Sardiinia laevandussektorile — Komisjoni otsus 2008/92/EÜ, millega tunnustati need toetused ühisturuga kokkusobimatuks ja kohustati need toetuse saajatelt tagasi nõudma — Ettenähtud tähtaja jooksul täitmata jätmine)

(2013/C 156/14)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja D. Grespan)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistas *avvocato dello Stato* S. Fiorentino)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Riigiabi — Komisjoni 10. juuli 2007. aasta otsuse 2008/92/EÜ, mis käsitleb Sardiinia

laevandussektorile suunatud Itaalia riiklikku toetuskava (ELT 2008 L 29, lk 24) artiklite 2 ja 5 täitmiseks vajalike sätete ettenähtud tähtaja jooksul vastu võtmata jätmine — Komisjoni otsuste viivitamatu ja tõhusa täitmise nõue — Kõnealuse õigusvastase toetuse tagasinõudmise menetluse ebapiisavus

Resolutsioon

1. Kuna Itaalia Vabariik ei võtnud ettenähtud tähtaja jooksul kõiki vajalikke meetmeid, et nõuda toetuse saajatelt tagasi toetus, mis tunnustati komisjoni 10. juuli 2007. aasta otsuse 2008/92/EÜ, mis käsitleb Sardiinia laevandussektorile suunatud Itaalia riiklikku toetuskava, artiklis 1 õigusvastaseks ja ühisturuga kokkusobimatuks, siis on Itaalia Vabariik rikkunud talle selle otsuse artiklitest 2 ja 5 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 32, 4.2.2012.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 11. aprilli 2013. aasta otsus (Landgericht München I (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Karl Berger versus Freistaat Bayern

(Kohtuasi C-636/11) (¹)

(Määrus (EÜ) nr 178/2002 — Tarbijakaitse — Toiduohutus — Üldsusele antav teave — Inimtoiduks kõlbmatu, kuid tervisele ohutu toiduaine turuleviimine)

(2013/C 156/15)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht München I

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Karl Berger

Kostja: Freistaat Bayern

Ese

Eelotsusetaotlus — Landgericht München I — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 178/2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, lk 1; ELT eriväljaanne 15/06, lk 463) artikli 10 tõlgendamine — Ajaline kohaldamisala — Siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt tohib üldsusele anda teavet, kui turule on viidud inimtoiduks kõlbmatut, eeskätt vastikustunnet tekitavat toitu, mis ei ole aga konkreetset tervisele ohtlik